

Înaintea primului gong !

Interviu cu **HOREA POPESCU**

Față cu evenimentul de importanță majoră în viața artistică și culturală — deopotrivă a Capitalei și a întregii țări — inaugurarea noului edificiu al Teatrului Național, am solicitat regizorului Horea Popescu, directorul adjunct artistic al teatrului, un interviu, încercând să aflăm, cu un moment mai devreme, câteva dintre „tainele” noilor scene ale Naționalului Bucureștean.

— Știm că noul nostru Național se poate mândri cu o tehnică de scenă de cel mai înalt nivel, ca instalații complexe, moderne. Ce ne puteți spune în legătură cu aceste dotări ?

— Dotările tehnice ale teatrului corespund parametrilor contemporani, de ultimă oră. Sistemul de trape și platforme al scenei mari, acționat automat de o instalație electronică, cele zece culisante, arleciniile mobili, oferă posibilități multiple de modificare a spațiului de joc. În realizarea unor efecte de regie sau de scenografie se elimină astfel improvizațiile, soluțiile complicate ca tehnică și nu totdeauna eficiente din punct de vedere artistic; mă gândesc, de exemplu, la un spectacol montat cu câțiva ani în urmă la „Comedia”, *Thomas Beckett*, unde imaginisem un sistem de culisante ce trebuiau manevrate manual, operație destul de dificilă și fără a realiza exact efectul cerut. În condițiile unei tehnici de scenă moderne, regizorul are o mult mai mare libertate în alegerea mijloacelor de expresie, se poate gândi la soluții deosebite, într-adevăr originale. Vorbind despre dotările tehnice, trebuie amintită și orga de lumină, instalație modernă, dotată cu 240 de reflectoare și prevăzută cu o memorie electronică. Odată fixate, scenele de lumină sînt păstrate în această memorie și reproduse cu ajutorul unor cartele perforate la fiecare repre-

zenitație. În „zestrea” instalației figurează și automatul de efecte optice cu ajutorul căruia se sugerează ploaia, ninsoarea, valurile, ceața etc. Teatrul dispune, de asemenea, de o foarte bună instalație de sonorizare. Sunetul poate fi canalizat spre oricare din difuzoarele sau grupurile de difuzoare care, practic, înconjoară spectatorul, ele fiind plasate în pereții și în plafonul sălii, pe toate laturile scenei. Se poate realiza sunet rotitor, de profunzime, efecte de stereofonie sau reverberații. Toate aceste dotări nu înseamnă doar o simplificare a muncii ci, în primul rând, posibilități mult mai variate pentru regizorul unui spectacol, abordarea unor complexe modalități de expresie.

— *Toate aceste perfecționări nu vor tenta, măcar la început, la un abuz de „efecte speciale”?*

— Nu vrem să epatăm prin posibilitățile oferite de scenă și de modernele ei instalații, deci nu cred în pericolul de a exagera „demonstrațiile”. Important este, bineînțeles, textul, cuvântul rostit și semnificația lui.

— *Deci, dramaturgia. Ce piese și ce autori vom putea urmări pe scenele Naționalului?*

— Cele trei săli ale teatrului — diferențiate ca proporții și caracteristici — vor favoriza și o diversificare a repertoriului: sala mare va fi dedicată operelor clasice, spectacolelor de anvergură, Studioul va găzdui spectacole foarte diferite ca factură (amintesc aici posibilitățile de transformare în sală elisabetană, italiană, arenă), oferind și un cadru propice experimentului regizoral. În cea de a treia sală își vor găsi locul, alături de spectacolele de teatru, recitaluri de muzică și poezie, show-uri ale actorilor. Gândim această sală ca pe un teatru-laborator, eliberat de rigorile implicate, firească, de un teatru național, oferind posibilitatea experimentării unor noi formule scenice. Dacă primele două scene vor găzdui texte și autori de valoare consacrată; sala a treia va fi cadru de afirmare a unor tineri, vom prezenta aici debuturi care se anunță promițătoare, în dramaturgie, în regie sau în scenografie.

Pe scena mare a teatrului își va găsi locul și un alt gen de spectacol, deosebit de important în acțiunea de formare a unui public de teatru, de captare pentru arta scenei a micilor spectatori. Este vorba despre feerie, despre spectacolul de mare montare pentru copii. Aceste reprezentații vor continua o veche tradiție a Naționalului și ne-am gândit deja la câteva piese de acest gen: *Inșir-te mărgărite* de Victor Eftimiu, *Pasărea albastră* de Maettherlinck, un basm pe care ni l-a promis scriitorul Alecu Popovici.

— *Care vor fi premierele acestei stagiuni?*

— Stagiunea 1973—1974 va fi dedicată exclusiv dramaturgiei originale și va debuta cu o „săptămână a teatrului românesc”, pe așiful căreia vor figura câteva spectacole cunoscute deja publicului: *Zodia Taurului* de Mihnea Gheorghiu, *Un fluture pe lampă* de Paul Everac și *Coana Chirița* de Alecsandri (în adaptarea lui Tudor Mușatescu). Vom prezenta, de asemenea, premiera *Simfonia patetică* de Aurel Baranga și *Apus de soare* de Delavrancea.

Cristina Constantiniu

